

EDUSKUNNAN VASTAUS 44/2012 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi arvonlisäverolain muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi arvonlisäverolain muuttamisesta (HE 25/2012 vp).

Valiokuntakäsittely

Valtiovarainvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (VaVM 10/2012 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan arvonlisäverolain (1501/1993) 2 a §, 18 b §:n 1 momentin 1 kohta, 63 g §:n 5 kohta, 69 b §:n 2 kohta, 72 g §:n 1 kohta, 80 a §:n 1 momentti, 102 a §:n 1 ja 2 momentti, 121 g §:n 3 momentti, 121 i, 134 ja 138 b §, 169 §:n 2 momentti, 170 a, 173 a ja 209 a—209 o § sekä 218 §:n 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 2 a § ja 63 g §:n 5 kohta laissa 331/2005, 18 b §:n 1 momentin 1 kohta laissa 1767/1995, 69 b §:n 2 kohta laissa 886/2009, 72 g §:n 1 kohta ja 138 b § laissa 1486/1994, 80 a §:n 1 momentti laissa 915/2001, 102 a §:n 1 momentti laissa 325/2003, 102 a §:n 2 momentti laissa 686/2010, 121 g §:n 3 momentti, 121 i §, 169 §:n 2 momentti, 209 g, 209 i—209 l sekä 209 n ja 209 o § laissa 1061/2007, 170 a, 209 e ja 209 m § laissa 529/2010, 173 a § laeissa 325/2003, 1061/2007 ja 529/2010, 209 a § laeissa 325/2003 ja 1202/2011, 209 b § laeissa 325/2003, 935/2004 ja 686/2010, 209 c § laeissa 325/2003 ja 1780/2009, 209 d § laeissa 325/2003, 935/2004 ja 1061/2007, 209 f § laeissa 453/2005 ja 1061/2007, 209 h § laeissa 1061/2007 ja 529/2010 sekä 218 §:n 3 momentti laissa 605/2009, ja

lisätään 16 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1486/1994, uusi 2—4 momentti ja lakiin uusi 209 p—209 s § seuraavasti:

2 a §

Verovelvollinen 72 g §:ssä tarkoitettusta tavaroiden edelleenmyynnistä on ostaja, jos myyjän antama lasku on 209 e §:n tai, jos kyse on 209 a §:n 4 momentissa tarkoitettusta tilanteesta, 209 e §:ää vastaavan myyjän sijoittautumisjäsenvaltion säännöksen mukainen.

16 a §

— — — — —
Jos yhteisö Hankintana ostettavat tavarat toimitetaan ostajalle yli yhden kalenterikuukauden ajan jatkuvana toimituksena, tavarat katsotaan 1 momentissa tarkoitettulla tavalla vastaanotetuiksi kunkin kalenterikuukauden päättyessä.

Mitä 15 §:n 1 momentin 2 kohdassa ja 2 momentissa säädetään, ei sovelleta 72 b §:ssä tarkoitettuun tavarán yhteisömyyntiin.

Jos yhteisömyyntinä myytävät tavarat toimitetaan yli yhden kalenterikuukauden ajan jatkuvana toimituksena, tavarat katsotaan 15 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla toimitetuiksi kunkin kalenterikuukauden päättyessä.

18 b §

Tavaraa ei katsota myydyn 18 a §:ssä tarkoitettulla tavalla, jos elinkeinonharjoittaja tai joku muu hänen puolestaan siirtää tavarán:

1) kuljetuksen päättymisvaltiossa suoritettavaa, hänelle myytävää tavarán arviointia tai tavaraaan kohdistuvaa työsuoritusta varten ja tavaraa palautetaan arvioinnin tai työn jälkeen hänelle Suomeen;

63 g §

Tavarán yhteisöhankinta katsotaan verotetun 63 f §:ssä tarkoitettulla tavalla tavarán kuljetuksen päättymisvaltiossa myös silloin, kun:

5) ostajan edelleenmyyntiä koskeva lasku on ostajan sijoittautumisjäsenvaltion tai, jos seuraa ostaja on laatinut laskun, kuljetuksen päättymisvaltion 209 e §:ää vastaavan säännöksen mukainen; ja

69 b §

Seuraavat muulle kuin elinkeinonharjoittajalle luovutetut palvelut on myyty Suomessa, jos ne suoritetaan täällä:

2) irtaimen esineen arviointi ja tällaiseen esineeseen kohdistuva työsuoritus.

72 g §

Suomessa 63 e §:n mukaan tapahtuvasta tavarán yhteisöhankinnasta ei ole suoritettava veroa, jos:

1) ostajana on ulkomainen elinkeinonharjoittaja, jolla ei ole sellaista kiinteää toimipaikkaa

Suomessa, joka osallistuu tavarán edelleenmyyntiin;

80 a §

Ulkomaan valuutassa ilmaistu rahamäärä muunnetaan euroiksi käyttämällä 15 tai 16 §:ssä tarkoitettuna ajankohtana verovelvollisen valinnan mukaisesti viimeisintä liikepankin tai Euroopan keskuspankin julkaisemaa myyntikursia. Ratkaiseva ajankohta on kuitenkin laskutus- tai kertymisajankohta, jos vero kohdistetaan 13 luvun säännösten perusteella laskutus- tai kertymiskuukaudelle.

102 a §

Edellä 102 §:n 1 momentin 1 ja 3 kohdassa tarkoitettun vähennysoikeuden edellytyksenä on, että verovelvollisella on ostamastaan tavarasta tai palvelusta myyjän antama 209 e ja 209 f §:n mukainen lasku tai muu laskuna toimiva tosite. Jos kyse on 209 a §:n 4 momentissa tarkoitettusta tilanteesta, laskun on oltava 209 e §:ää vastaavien myyjän sijoittautumisjäsenvaltion säännösten mukainen.

Jos kyse on ostosta 2 a, 8 a—8 c tai 9 §:n nojalla suoritettavan veron taikka yhteisöhankinnasta suoritettavan veron vähentämisestä, vähennysoikeuden edellytyksenä on lisäksi, että verovelvollinen on täyttänyt 162 §:ssä säädetyn ilmoitusvelvollisuutensa tai että vero on määrätty maksettavaksi. Jos verovelvollinen ei saa myyjältä 1 momentissa tarkoitettua laskua, vähennysoikeuden edellytyksenä on verovelvollisen itse laatima tosite, josta ilmenevät soveltuvin osin 209 e §:n 1 momentissa tarkoitettut tiedot sekä ostosta tai yhteisöhankinnasta suoritettava vero ja verokanta.

121 g §

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun oikeuden ja velvollisuuden siirtymiseen sovelletaan soveltuvin osin, mitä 121 h—121 k ja 209 k—209 m §:ssä säädetään.

121 i §

Kun tarkistusoikeus ja -velvollisuus siirtyvät ja luovuttaja ei ole antanut 209 k §:ssä tarkoitettua selvitystä tai on antanut selvityksessä virheellisen tiedon, jonka seurauksena luovutuksensaajan verotusta olisi oikaistava luovutuksensaajan vahingoksi, luovuttajan on suoritettava tästä johtuvat tarkistukset tai oikaistava tarkistettavia määriä luovutuksensaajan asemesta.

Kun tarkistusoikeus ja -velvollisuus siirtyvät ja luovuttajan verotusta muutetaan myöhemmin siten, että sen seurauksena luovutuksensaajan verotusta olisi oikaistava luovutuksensaajan vahingoksi, luovuttajan on suoritettava tästä johtuvat tarkistukset tai oikaistava tarkistettavia määriä luovutuksensaajan asemesta, jos luovuttaja ei ole ilmoittanut verotuksen muutoksesta luovutuksensaajalle 209 k §:ssä tarkoitettussa selvityksessä.

134 §

Myynnistä ja tavarän yhteisöhankinnasta suoritettava vero, vähennettävä vero ja ilmoitettavat liiketapahtumat kohdistetaan veron tilittämistä ja liiketapahtumien ilmoittamista varten kalenterikuukaudelle sen mukaan kuin tässä luvussa säädetään.

138 b §

Tavarän yhteisöhankinta kohdistetaan sitä kuukautta seuraavalle kalenterikuukaudelle, jonka aikana veron suorittamisvelvollisuus on 16 a §:n 1 momentin mukaan syntynyt. Jos tavarän ostaja on saanut vastaanotetusta tavarasta laskun tai vastaavan asiakirjan vastaanottokuukautena, hankinta kohdistetaan kuitenkin tavarän vastaanottokuukaudelle.

169 §

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, ulkomailla 209 n—209 q §:n mukaisesti sähköisesti säilytettävien tositteiden tai muun aineiston osalta riittävää on, että tietoihin saadaan täydellinen tosiaikainen tietokoneyhteys ja että tiedot ovat saatettavissa selväkieliseen kirjalliseen muotoon. Viranomaisen kehotuksesta teknisestä

tallenteesta on lisäksi valmistettava jäljennös tarkastusta suorittavan henkilön käyttöön, jos se on tarkastuksen suorittamista varten tarpeen.

170 a §

Sijoituskullan myyjän on Verohallinnon kehotuksesta esitettävä 209 s §:ssä tarkoitettu aineisto tarkastettavaksi ja annettava sitä koskevia tietoja.

173 a §

Jos ulkomaalaisella ei ole kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa toisessa jäsenvaltiossa eikä valtiossa, jonka kanssa Suomella on sellainen viranomaisten keskinäistä avunantoa koskeva oikeudellinen järjestely, joka vastaa soveltamisalaltaan keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annettua neuvoston direktiiviä 2010/24/EU sekä hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla annettua neuvoston asetusta (EU) N:o 904/2010, 12 §:n 2 momentissa tarkoitettun hakemuksen hyväksymisen edellytyksenä on sellaisen Verohallinnon hyväksymän edustajan nimeäminen, jolla on Suomessa kotipaikka. Verohallinto voi lisäksi vaatia asetettavaksi vaikuuden veron suorittamisesta.

Mitä 169, 209 ja 209 n—209 q §:ssä säädetään verovelvollisen velvollisuuksista, sovelletaan myös 1 momentissa tarkoitettuun edustajaan.

22 luku

Kirjanpito ja tositteet

209 a §

Laskutukseen sovelletaan 209 b—209 g §:ää, jos myynti tapahtuu 5 luvun mukaan Suomessa.

Laskutukseen sovelletaan 209 b—209 g §:ää myös 3 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa, jos myyjä luovuttaa tavarat tai suorittaa palvelut Suomessa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta tai kun luovutus tai suoritus ei tapahdu mistään

kiinteästä toimipaikasta, jos myyjän kotipaikka on Suomessa.

Edellä 2 momentissa tarkoitettut tilanteet ovat:

1) myyjä laatii laskun myynnistä, joka tapahtuu toisessa jäsenvaltiossa, ja verovelvollinen myynnistä on 2 a tai 9 §:ää vastaavan säännöksen nojalla ostaja;

2) myynti ei tapahdu Yhteisön alueella.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, 209 b—209 g §:ää ei sovelleta toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen myyjän Suomessa suorittamaan myyntiin, josta ostaja on 2 a tai 9 §:n nojalla verovelvollinen ja josta myyjä laatii laskun. Myyjä on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, jos hän luovuttaa tavarat tai suorittaa palvelut toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta tai kun luovutus tai suoritus ei tapahdu mistään kiinteästä toimipaikasta, jos myyjän kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa.

Edellä 2 ja 4 momentissa kiinteällä toimipaikalla, josta tavarat luovutetaan ja palvelut suoritetaan, tarkoitetaan kiinteää toimipaikkaa, jonka henkilöstö- ja muilla resursseilla luovutus tai suoritus toteutetaan.

209 b §

Myyjän on annettava ostajalle lasku, jos ostajana on elinkeinonharjoittaja tai oikeushenkilö, joka ei ole elinkeinonharjoittaja:

1) verollisesta tavarat tai palvelun myynnistä;

2) myynnistä, joka on veroton 43 a, 56 ja 58 §:n, 59 §:n 4 kohdan, 70, 70 b, 71, 72, 72 a—72 e ja 72 h §:n nojalla;

3) sellaisesta myynnistä toisessa jäsenvaltiossa, joka olisi 4, 5, 27, 34, 36, 37, 39 ja 45 §:n, 59 §:n 1—3 ja 5—6 kohdan sekä 60 ja 61 §:n nojalla veroton, jos se olisi tapahtunut Suomessa.

Lasku on annettava myös:

1) 63 a §:ssä ja 72 b §:n 4 momentissa tarkoitettua myynnistä, kun ostaja on yksityishenkilö;

2) 130 a §:n 1 momentissa tarkoitettua tavarat tai palvelun myynnistä kunnalle.

Myyjän on annettava lasku myös 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja myyntejä koskevista:

1) ennakkomaksuista, ei kuitenkaan silloin, kun ne koskevat tavaroiden yhteisömyyntiä;

2) 78 §:n 1 momentin 1 ja 3 kohdassa sekä 78 a §:ssä tarkoitetuista oikaisueristä ja korvauksista, jollei niitä ole huomioitu aiemmin annetuissa laskuissa.

Ostajan laatima lasku katsotaan myyjän antamaksi, jos myyjä ja ostaja ovat sopineet asiasta ja jos on olemassa järjestely, jonka mukaan myyjä hyväksyy laskun.

209 c §

Tavarat yhteisömyyntiä koskeva lasku on annettava viimeistään tavarat toimituskuukautta seuraavan kalenterikuukauden 15 päivänä.

Toisen jäsenvaltion 65 §:ää vastaavan säännöksen mukaisesti kyseisessä jäsenvaltiossa verotettavaa palvelun myyntiä koskeva lasku on annettava viimeistään palvelun suorituskuukautta seuraavan kalenterikuukauden 15 päivänä. Tätä sovelletaan vain silloin, kun palvelun ostava elinkeinonharjoittaja tai arvonnäisäverovelvollisten rekisteriin merkitty oikeushenkilö, joka ei ole elinkeinonharjoittaja, on myynnistä 9 §:n 1 momenttia vastaavan säännöksen mukaan verovelvollinen.

209 d §

Edellä 209 b §:ssä tarkoitettu lasku voidaan vastaanottajan suostumuksin antaa sähköisenä. Sähköisellä laskulla tarkoitetaan laskua, joka annetaan ja vastaanotetaan sähköisessä muodossa.

Useasta erillisestä tavaroiden ja palvelujen myynnistä voidaan antaa yhteinen lasku.

209 e §

Edellä 209 b §:ssä tarkoitettussa laskussa on oltava seuraavat tiedot millä tahansa kielellä:

1) laskun antamispäivä;

2) yhteen tai useampaan sarjaan perustuva juokseva tunniste, jolla lasku voidaan yksilöidä;

3) arvonnäisäverotunniste, jolla elinkeinonharjoittaja on myynyt tavarat tai palvelut;

4) ostajan arvonnäisäverotunniste, jota ostaja on käyttänyt ostossa, jos hän on ostosta verovelvollinen tai jos kyse on 72 a §:ssä tarkoitettua tavarat yhteisömyynnistä;

5) myyjän ja ostajan nimi ja osoite;

6) myytyjen tavaroiden määrä ja laji sekä palvelujen laajuus ja laji;

7) tavaroiden toimituspäivä, palvelujen suorituspäivä tai ennakkomaksun maksupäivä, jos se voidaan määrittää eikä se ole sama kuin laskun antamispäivä;

8) veron peruste kunkin verokannan tai verotomuuden osalta, yksikköhinta ilman veroa sekä hyvitykset ja alennukset, jos niitä ei ole otettu huomioon yksikkö hinnassa;

9) verokanta;

10) suoritettavan veron määrä sen jäsenvaltion valuutassa, jossa myynti tapahtuu, ei kuitenkaan 15 kohdassa tarkoitetun myynnin osalta;

11) jos myynnistä ei ole suoritettava veroa, merkintä verottomuudesta taikka viittaus tämän lain tai arvonlisäverodirektiivin asianomaiseen säännökseen;

12) jos verovelvollinen on 2 a, 8 a—8 c tai 9 §:n taikka toisen jäsenvaltion 2 a tai 9 §:ää vastaavan säännöksen perusteella ostaja, merkintä "käännetty verovelvollisuus"

13) jos ostaja laatii laskun, merkintä "itselasutus";

14) toiseen jäsenvaltioon myytävän uuden kuljetusvälineen osalta tiedot, joiden perusteella 26 d §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetut edellytykset voidaan todeta;

15) jos myyntiin sovelletaan 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä, tapauksen mukaan merkintä "voittomarginaalijärjestelmä — käytetyt tavarat", "voittomarginaalijärjestelmä — taidesineet" tai "voittomarginaalijärjestelmä — keräily- ja antiikkiesineet";

16) jos kyse on 80 §:ssä tarkoitetun matkatoimistopalvelun myynnistä, merkintä "voittomarginaalijärjestelmä — matkatoimistot";

17) jos sijoituskullan myyjä valitsee myynnin verollisuuden 43 c §:ssä tarkoitettulla tavalla, myynnin verollisuutta osoittava merkintä;

18) jos laskulla muutetaan aikaisemmin annettua laskua, yksiselitteinen viittaus tähän laskuun.

Jos osa 1 momentissa tarkoitetuista tiedoista sisältyy ostajalle aiemmin annettuun tai ostajalla olevaan asiakirjaan, näiden asiakirjojen katsotaan yhdessä muodostavan laskun. Edellytyk-

senä on kuitenkin, että jälkimmäinen asiakirja sisältää yksiselitteisen viittauksen aikaisempaan asiakirjaan. Mitä tässä momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta 63 a §:ssä tarkoitettuun tavarankaukomyyntiin, 72 b §:ssä tarkoitettuun tavarankaukomyyntiin taikka sellaiseen toisessa jäsenvaltiossa tapahtuvaan tavarankaukomyyntiin, josta ostaja on 2 a tai 9 §:ää vastaavan säännöksen perusteella verovelvollinen.

Kun samalle vastaanottajalle lähetetään useita sähköisiä laskuja sisältävä erä, yksittäisiin laskuihin liittyvät yhteiset tiedot tarvitsee mainita ainoastaan kerran, jos tiedot kunkin laskun osalta ovat saatavissa kokonaisuudessaan.

Edellä 1 momentin 8 ja 10 kohdassa suoritettavan veron määrällä ja veron perusteella tarkoitetaan veroa, joka myyjän on tällä laskulla laskutettavasta myynnistä tai sen osasta lain mukaan suoritettava, ja sen perusteella. Laskuun ei kuitenkaan saa merkitä veron määrää tai verokantaa, ellei myyjää ole merkitty arvonlisäverovelvollisten rekisteriin. Jos rekisteröinti on vireillä ja laskussa on tätä koskeva merkintä, vero ja verokanta voidaan kuitenkin merkitä.

Jos ostaja on myynnistä verovelvollinen, laskuun on merkittävä 1 momentin 8—10 kohdassa tarkoitettujen tietojen sijasta veron peruste kunkin myydyn tavara- ja palvelulajin osalta.

Yksikköhintaa ei tarvitse merkitä 209 b §:n 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettuihin laskuihin.

209 f §

Sen estämättä, mitä 209 e §:n 1 momentin 1—10 kohdassa säädetään, seuraavissa laskuissa tarvitsee olla vain jäljempänä 3 momentissa tarkoitettut tiedot:

1) loppusummaltaan enintään 400 euron suuriset laskut;

2) vähittäiskaupassa tai muussa siihen rinnastettavassa lähes yksinomaan yksityishenkilöille tapahtuvassa myyntitoiminnassa annettavat laskut;

3) ravintola- tai ateriapalveluja taikka henkilökuljetuksia koskevat laskut lukuun ottamatta edelleen myytäväksi tarkoitettuja palveluja;

4) pysäköintimittareiden ja muiden vastaavien laitteiden tulostamat tositteet.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske 63 a §:ssä tarkoitettua tavaran kaukomyyntiä, 72 b §:ssä tarkoitettua tavaran yhteisömyyntiä eikä sellaista toisessa jäsenvaltiossa tapahtuvaa tavaran tai palvelun myyntiä, josta ostaja on 2 a tai 9 §:ää vastaavan säännöksen perusteella verovelvollinen.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuissa laskuissa on oltava seuraavat tiedot:

- 1) laskun antamispäivä;
- 2) myyjän nimi ja arvonlisäverotunniste;
- 3) myytyjen tavaroiden määrä ja laji sekä palvelujen laji;
- 4) suoritettavan veron määrä verokannoittain taikka veron peruste verokannoittain.

209 g §

Elinkeinonharjoittajan on varmistettava antamiensa ja vastaanottamiensa 209 b §:ssä tarkoitettujen laskujen alkuperän aitous sekä laskuissa mainittujen 209 e §:n 1 momentissa tarkoitettujen tietojen muuttumattomuus ja luottavuus laskun antamishetkestä laskun säilytysajan loppuun saakka. Tämä voidaan tehdä millä tahansa elinkeinonharjoittajan valitsemalla liiketoiminnan valvontakeinolla, joka luotettavasti todentaa laskun ja tavaroiden tai palvelujen myynnin välisen yhteyden.

Alkuperän aitoudella tarkoitetaan vakuutuneisuutta laskulla mainitun myyjän tai laskun laatijan henkilöllisyydestä.

Koneellisella tietovälineellä olevien laskujen 209 e §:n 1 momentissa tarkoitettujen tietojen on oltava saatettavissa selväkieliseen kirjalliseen muotoon.

209 h §

Edellä 103 §:n 2 momentissa tarkoitettu selvityksestä on käytävä ilmi selvityksen antamispäivä, myyjän ja ostajan nimet, osoitteet sekä yritys- ja yhteisötunnukset, luovutuksen luonne ja veron määrä, joka myyjän on suoritettava.

Edellä 111 §:n 2 momentissa tarkoitettu selvityksessä on oltava selvityksen antamispäivä, myyjän ja ostajan nimet, osoitteet sekä mah-

dolliset yritys- ja yhteisötunnukset, luovutuksen luonne ja kohdekuukausi, vuokran tai yhtiövastikkeen kokonaismäärä ja energian osuus siitä sekä myyjän ostamasta energiahyödykkeestä tai polttoaineesta suoritettavan veron määrä.

Edellä 112 §:n 5 momentissa tarkoitettu tositteessa on oltava tositteen laatimispäivä, verovelvollisen nimi, tavaroiden määrä ja laji sekä palvelujen laajuus ja laji, vähennyskelpoiseen käyttöön ottamispäivä, jollei se ole sama kuin laatimispäivä, hankintaan sisältynyt vero tai omasta käytöstä suoritettu vero sekä viittaus hankintaa tai omasta käytöstä suoritettavaa veroa koskevaan tositteeseen, todennäköinen luovutushinta ilman veron osuutta, verokanta ja vähennettävä vero.

209 i §

Verohallinto voi tarkastuksen taikka veron palauttamisen tai määräämisen yhteydessä hyväksyä tehdyn vähennyksen, vaikkei verovelvollisella ole lain vaatimusten mukaista laskua, selvitystä tai muuta tositetta, jos verovelvollinen kykenee muutoin osoittamaan olevansa 102, 102 a, 102 c, 103, 106 tai 111—113 §:n nojalla oikeutettu vähennykseen.

Verohallinto voi tarkastuksen tai muutoin verovalvonnan yhteydessä vaatia vastaanotettujen ja Suomessa tapahtuneista myynneistä annettujen laskujen kääntämistä tarvittavilta osin. Ulkomaisen elinkeinonharjoittajan vastaanottamien laskujen osalta tätä sovelletaan vain Suomessa sijaitsevan kiinteän toimipaikan vastaanottamiin laskuihin.

209 j §

Edellä 19 a §:ssä tarkoitettua liiketoiminnan jatkajan on annettava liikkeen tai sen osan luovuttajalle selvitys siitä, että luovutettuja tavaroita ja palveluja ryhdytään käyttämään vähennykseen oikeuttavaan tarkoitukseen.

Edellä 19 a §:ssä tarkoitettua liikkeen tai sen osan luovuttajan on luovutettavien käytettyjen tavaroiden sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineiden osalta annettava liiketoiminnan jatkajalle selvitys 79 f ja 79 g §:ssä tarkoitettujen edellytysten olemassaolosta.

Edellä 19 a §:ssä tarkoitetun liikkeen tai sen osan luovuttajan on annettava liiketoiminnan jatkajalle 209 k §:ssä tarkoitettu selvitys luovutettavista kiinteistöistä.

Tämän lain laskuja koskevia säännöksiä sovelletaan 19 a §:ssä tarkoitettuun liikkeen tai sen osan luovutukseen.

209 k §

Kun oikeus ja velvollisuus tarkistaa kiinteistöinvestointia koskevan hankintaan sisältyvän veron vähennystä siirtyvät luovutuksensaajalle, luovuttajan on annettava luovutuksensaajalle selvitys, joka sisältää 209 l §:ssä tarkoitetut tiedot.

Jos kiinteistöinvestointia koskeva hankintaan sisältyvä vero, oikeus sen vähentämiseen tai muu luovutuksensaajan verotukseen vaikuttava 209 l §:ssä tarkoitettu tieto on muuttunut 1 momentissa tarkoitettua asiakirjan laatimisen jälkeen, luovuttajan on annettava luovutuksensaajalle muutosta koskeva täydentävä selvitys.

Luovuttajan on annettava luovutuksensaajalle jäljennös hallussaan olevasta kiinteistön aikaisemman haltijan 1 tai 2 momentin nojalla laatimasta selvityksestä, joka sisältää luovutuksensaajan tarkistusoikeuden tai -velvollisuuden vaikuttavia tietoja.

209 l §

Edellä 209 k §:ssä tarkoitettu selvityksestä on käytävä ilmi:

- 1) selvityksen antamispäivä;
- 2) luovuttajan ja luovutuksensaajan nimi, osoite sekä yritys- ja yhteisötunnus;
- 3) luovutuksen ajankohta;
- 4) luovutuksen luonne;
- 5) 121 a §:n 2 momentissa tarkoitettu rakentamispalvelun valmistumisajankohta tai kiinteistön vastaanottoajankohta;
- 6) 121 d §:n 2 momentissa tarkoitettu kiinteistöinvestointia koskeva hankintaan sisältyvä vero;
- 7) se osa 6 kohdassa tarkoitettua verosta, josta on rakentamispalvelun valmistumisen tai kiinteistön vastaanottamisen yhteydessä voitu tehdä

vähennys tai joka olisi ollut suoritettava, jos rakentamispalvelu olisi suoritettu taikka tavara valmistettu tai siirretty muuhun kuin vähennykseen oikeuttavaan käyttöön;

8) liikeomaisuudesta poistettua kiinteistöä koskeva hankintaan sisältyvä vero;

9) selvitys siitä, onko luovuttaja tai aikaisempi luovuttaja suorittanut verovelvollisuuden päättyessä 121 c §:n 2 momentissa tai kiinteistön luovutuksen yhteydessä 121 h §:n 3 momentissa tarkoitettua tarkistuksen, jota ei ole oikaistu;

10) muut Verohallinnon määräämät seikat, jotka ovat tarpeen luovuttajan tai luovutuksensaajan tarkistusoikeuden tai -velvollisuuden määrittämiseksi.

209 m §

Kun oikeus ja velvollisuus tarkistaa kiinteistöinvestointia koskevan hankintaan sisältyvän veron vähennystä siirtyvät elinkeinonharjoittajalle, luovutuksensaajan on annettava luovuttajalle selvitys siitä, että kiinteistö hankitaan liiketoimintaa varten.

209 n §

Verovelvollisen on säilytettävä antamiensa 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja myyntejä koskevien laskujen jäljennökset sekä tähän toimintaan ja 131 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettuun palautukseen oikeuttavaan toimintaan liittyviä tavaroiden ja palvelujen ostoja koskevat vastaanottamansa laskut sekä niitä ostoja koskevat laskut, joista hän on ostajana verovelvollinen.

Laskut on säilytettävä vähintään kuusi vuotta sen kalenterivuoden lopusta, jonka aikana tilikausi on päättynyt. Tilikaudella tarkoitetaan tilikautta, johon kuuluvalle kalenterikuukaudelle 13 luvun säännösten mukaisesti kohdistettavaa myyntiä, ostoa, oikaisuerää tai ennakkomaksua laskut koskevat.

Mitä 2 momentissa säädetään, sovelletaan ulkomaisen elinkeinonharjoittajan vastaanottamien laskujen osalta vain Suomessa sijaitsevan kiinteän toimipaikan vastaanottamiin laskuihin.

209 o §

Edellä 209 n §:ssä tarkoitetut laskut on säilytettävä Suomessa.

Laskut voidaan kuitenkin säilyttää toisessa jäsenvaltiossa, jos:

1) tallennus on suoritettu sähköisesti siten, että se takaa täydellisen tosiaikaisen tietokoneyhteyden näihin tietoihin; tai

2) elinkeinonharjoittaja on ulkomaalainen, jolla ei ole Suomessa kiinteää toimipaikkaa.

Laskut voidaan kuitenkin kirjanpitolain 2 luvun 9 §:n 1 ja 2 momentissa säädettyillä edellytyksillä säilyttää muualla kuin mitä edellä 1 ja 2 momentissa säädetään. Mitä tässä momentissa säädetään, noudatetaan soveltuvin osin myös muihin kuin kirjanpitolaissa tarkoitettuihin kirjanpitovelvollisiin.

209 p §

Mitä 209 n ja 209 o §:ssä säädetään laskusta, sovelletaan myös muihin tositteisiin, joihin suoritettavan ja vähennettävän veron määrään vaikuttavien liiketapahtumien kirjaukset perustuvat.

Mitä 209 n ja 209 o §:ssä säädetään laskusta, sovelletaan myös tositteisiin ja tietoihin, joiden avulla elinkeinonharjoittaja täyttää 209 g §:n 1 momentissa säädetyn laskun alkuperän aitouden ja sisällön muuttumattomuuden varmistamista koskevan velvollisuutensa.

Mitä 209 n ja 209 o §:ssä säädetään annetusta laskusta, sovelletaan myös muuhun verovelvollisen muistiinpanoaineistoon, jos verovelvollinen ei ole kirjanpitolain mukaan kirjanpitovelvollinen.

Edellä 1—3 momentissa tarkoitettujen tositteiden, tietojen ja muistiinpanoaineiston lain soveltamisen kannalta oleellisten tietojen muuttumattomuus ja luettavuus on varmistettava koko säilytysajan. Koneellisella tietovälineellä olevien tietojen on oltava saatettavissa selväkieliseen kirjalliseen muotoon.

209 q §

Edellä 209 n §:n 2 momentista ja 209 p §:stä poiketen verovelvollisen on säilytettävä kiinteistöinvestoinnin suorittamiseen liittyvät las-

kut ja tositteet sekä 103 §:n 2 momentissa, 209 k ja 209 m §:ssä tarkoitetut selvitykset 13 vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana tarkistuskausi on alkanut. Edellä 209 n §:n 2 momentissa säädetyn määräajan jälkeen laskut ja tositteet voidaan korvata selvityksellä, josta käyvät ilmi Verohallinnon määräämät tarkistusoikeuden tai -velvollisuuden määrittämiseksi tarpeelliset seikat.

209 r §

Verovelvollisen on pidettävä luetteloa niistä tavaroista, jotka hän itse tai joku muu hänen puolestaan kuljettaa toiseen jäsenvaltioon 18 b §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettuja liiketoimia varten.

209 s §

Edellä 43 a ja 43 c §:ssä tarkoitetun sijoitus-kullan myyjän on tunnistettava asiakas aina, kun yhden liiketoimen tai toisiinsa kytkeytyneiden liiketoimien yhteenlaskettu arvo on vähintään 15 000 euroa. Myyjän on käytettävissä olevin keinoin tunnistettava myös henkilö, jonka lukuun edellä tarkoitettu asiakas todennäköisesti toimii.

Tunnistamista ei tarvitse suorittaa, jos asiakas on rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain (503/2008) 13 §:ssä tarkoitettu asiakas.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen asiakkaiden tunnistamista ja liiketoimien kirjaamista koskevat tarkemmat säännökset annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Edellä 1 ja 3 momentissa tarkoitettu aineisto on säilytettävä kuusi vuotta sen kalenterivuoden lopusta, jonka aikana se tilikausi on päättynyt, jona liiketoimi tai viimeinen toisiinsa kytkeytyneistä liiketoimista suoritettiin.

218 §

Joka jättää asianmukaisesti täyttämättä 209 s §:ssä säädetyn velvollisuuden tai viranomaisen kehotuksesta huolimatta 162 §:ssä, 162 c §:n 5 momentissa, 162 e tai 165 §:ssä, 166 §:n 2 momentissa, 168 §:n 2 momentissa,

169 §:n 1 ja 2 momentissa, 170 §:n 1 momentissa, 170 a, 209, 209 b, 209 e tai 209 f §:ssä säädetyn velvollisuuden, on tuomittava *arvonlisäverorikkomuksesta* sakkoon.

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20_____.

Lakia sovelletaan, kun veron suorittamisvelvollisuus on syntynyt lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 2012

